

مدافع تیم ملی آماده بازگشت

پورعلی گنجی: مصدومیتم تمام شد

مرتضی پورعلی گنجی مدافع لژیونر تیم ملی که در تیم شنژن چین بازی می کند، حدود یک ماه قبل مصدوم شد. او از ناحیه مچ پا آسیب دید و به همین دلیل علاوه بر این که از تمرینات آماده سازی تیمش دور ماند، بازی تیم ملی مقابل سوریه را هم از دست داد. در این مدت پزشکان تیم ملی هم به شدت پیگیر وضعیت مرتضی بودند تا از میزان مصدومیت این بازیکن مطلع شوند. تصویربرداری ها نشان داد مصدومیت مچ پای این بازیکن جدی نیست و می تواند با گذراندن دوران نقاهت، به میادین بازگردد. حالا مرتضی کاملاً آماده است. او در این باره می گوید: «بعد از مصدومیتی که داشتم، فیزیوتراپی را شروع کردم. خدا را شکر الان حالم خوب است و در پام احساس درد نمی کنم. انشا... طرف امروز پا فردا می توانم مجوز حضور در تمرینات شنژن را از سوی پزشکان بگیرم و به بقیه بازیکنان اضافه شوم. خوشبختانه مصدومیتم آنقدرها جدی نبود و الان آماده بازگشت دوباره هستم.»

مرتضی یکی از مهره های کلیدی تیم ملی هم به حساب می آید. او در قلب خط دفاع ایران همراه با شجاع خلیل زاده زوج خوبی را تشکیل داده اند. مرتضی درباره زمان بازگشتش به ایران و حضور در اردوی تیم ملی می گوید: «در خردادماه اردو خواهیم داشت ولی پیش از آن باید واکسن کرونا را بزنم. قرار شده تا به بازیکنان در چین واکسن بزنند و فکر می کنم این اتفاق به زودی برای من هم رخ دهد.» اگر پورعلی گنجی واکسن بزند جزو معدود بازیکنان تیم ملی خواهد بود که از کرونا در امان می ماند.

جزئیات تازه از پرونده ویلموتس

به زودی، دادگاه حضوری!

مارک ویلموتس سرمربی سابق تیم ملی ایران، فوتبال کشورمان را به خاک سیاه نشانده است. قرارداد او عواقب بسیار سنگینی برای فدراسیون فوتبال در پی داشته است. سال گذشته مهدی تاج از شرکت شستا دو میلیون یورو قرض گرفت و حالا بعد از آن که فدراسیون نتوانسته بدهی را بپردازد، این شرکت موفق شده در دادگاه، حکم صادره ساختمان این فدراسیون را بگیرد. طرف ماه های آینده هم باید اهالی فدراسیون اتاق های خود را تخلیه کنند و به ساختمان جدید بروند. این اما تنها مشکل قرارداد با ویلموتس نیست. این مربی غرامت ۶ میلیون یورویی از ایران می خواهد و فیفا هم به نفعش رای داده است. ایران اما از پرونده حکایت از آن دارد که دادگاه عالی ورزش لایحه دفاعی ایران در پرونده را برای ویلموتس وکلایش ارسال کرد. بعد از بررسی کامل، آنها در جواب لایحه خود را تنظیم و برای دادگاه کاس ارسال کردند. این اما برای اعلام رای کافی نیست. قرار بود روز ۱۴ اردیبهشت ماه امسال دادگاه رسیدگی به این پرونده در سوتیس برگزار شود اما طبق اعلام وکیل خارجی ایران در پرونده، به دلیل شیوع دوباره کرونا رسیدگی به آن به تأخیر افتاده است.

گفته می شود طرف سه ماه آینده طرفین در این دادگاه و مقابل وکلای کاس ظاهر خواهند شد تا به دفاع از خود بپردازند. ایران قرار است در زمان دفاعیه، تیمی خبره را عازم سوتیس کند تا بتواند به هر شکل ممکن رای را بشکند. بعد از جلسه حضوری، دادگاه عالی ورزش توسط قضات خود به بررسی نهایی پرونده می پردازد و در نهایت رای را صادر خواهد کرد. فدراسیون فوتبال و وزارت ورزش امیدوار هستند با توجه به کمک معاونت حقوقی ریاست جمهوری به هر شکل ممکن رای را بشکنند.

حال نادر دست نشان وخیم شد

نادر دست نشان سرمربی با سابقه فوتبال کشورمان که اکنون هدایت تیم دسته اولی رایکای بابل را بر عهده دارد، به دلیل ابتلای شدید به کرونا در بخش مراقبت های ویژه بیمارستان بستری شده است. او که از چند روز قبل علائم بیماری کرونا را داشت قصد داشت در قرنطینه خود را مداوا کند. دست نشان پیش تر با تیم های مس کرمان، صنعت نفت آبادان، استیل آذین و نفت تهران به لیگ برتر صعود کرده است.

گفت وگو با سرمربی تیم فوتبال زنان شهرداری سیرجان که به تازگی قهرمان فوتبال ایران شده اند

داستان جام شماره ۱۳

آرزو غنجیری

ورزش

بانوان ایران دمیده شود. سال جدید قطعاً برای مریم جهان نجاتی و شاگردانش خالی از ماجرا نخواهد بود. با او درباره این جام خوش یمن برای شهرداری سیرجان و انتظارات آنها از عزیزی خادم و فدراسیون فوتبال به گفت وگو نشستیم.

عشق خانوادگی

شاید یکی از خوش شانسی های مریم جهان نجاتی این است که به گفته خودش، در خانواده ای فوتبالی متولد شد. خانواده ای که در آن عشق به ورزش، زنانه مردانه نداشت و با کمک برادرانش که هر کدام زمانی بازیکن تیم های نوجوانان و جوانان گل گهر بودند، این عشق را از سال ۱۳۷۹ به سالن فوتبال برد. در لیگ های مختلف کشوری بازی کرد و هم زمان تحصیلات خود را در دانشگاه تهران تا مقطع کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی ادامه داد و از سال ۹۰ در رده های مختلف سنی در تیم ملی مربی گری را دنبال می کند؛ «اشتیاق برادرانم به فوتبال الهام بخش من شد و هر سه در این مسیر از من حمایت کردند که اول به عنوان بازیکن و در سال های بعد هم با گذراندن دوره های مربی گری به عنوان مربی کارم را آغاز کنم. سال ۸۶، تیم

پایان کار پادشاه در اتحاد

چند روز پیش خبری مهم هواداران منچسترسیتی را در شوک فرو برد. مقامات این باشگاه اعلام کردند سرخپو آگوترو در پایان این فصل و بعد از ۱۱ سال حضور در این تیم انگلیسی، جمع سیتیزن ها را ترک می کند.

بعد از وینسنت کمانپی و داوید سیلوا، آگوترو در واقع سومین ضلع مثلثی است که در یک دهه اخیر نقش مهمی در موفقیت ها و قهرمانی های من سیتی داشته است. اهمیت این بازیکن به قدری بالاست که مسوولان این باشگاه گفته اند می خواهند سه مجسمه از آنها در بیرون ورزشگاه اتحاد نصب کنند.

آمارهای آگوترو در این ۱۱سال به خوبی نشان می دهد که پر کردن جای این مهاجم آژرانتینی به همین راحتی ها هم نیست.

در ذهن ها تداعی می کرد که آیا باز هم، دختران بم، جام قهرمانی را با خود به خانه می برند؟ «سال ۹۹ به دلیل کرونا رقابت ها در دو گروه برگزار شد. تا پیش از بازی با شهرداری بم، ما تنها تیم بدون باخت در دو گروه بودیم اما بم، با وجود دو باخت و دو تساوی در بازی های پیشین، مقابل ما به پیروزی رسید. بنابراین همه بازیکنان از این باخت و تغییر شرایط، عمیقاً ناراحت بودند. من از دخترها خواستم، بدون توجه به حواشی، فقط فوتبال خودشان را بازی کنند. ما همه توان خود را جمع کردیم تا وچان کردستان را در خانه اش شکست دهیم و همین روحیه تیم را دوباره تقویت کرد. پس از آن با هم قرار گذاشتیم فارغ از هر نتیجه ای تا لحظه آخر امیدوارانه، عملکرد خوبی را به نمایش بگذاریم و این تصمیم تا پایان مسابقات در کیفیت کار ما بسیار تأثیر داشت. ما مزد قول و قرارمان را گرفتیم و در مرحله مقدماتی و نهایی با عملکردی قوی ظاهر شدیم. ما در این سال ها تلاش زیادی کردیم که تیم باثباتی داشته باشیم و از ترکیب ۳۵ نفره شهرداری سیرجان در رده های سنی مختلف، تنها هشت بازیکن غیر بومی داریم که آنها هم چون از نوجوانی به ما پیوسته اند اغلب بومی محسوب می شوند. نمایندگان زیادی در تیم ملی داریم و بسیاری از دختران در آکادمی فوتبال خودمان در سیرجان پرورش پیدا کرده اند.»

قرعه شانس به نام شهرداری سیرجان

فوتبال زنان ایران در سال های اخیر، به جز برگزاری رقابت های باشگاهی، تحرکی خاصی در خود ندیده است. پای درد و دل اهالی آن که بنشینید، با استعداد هایی روبه رو می شوید با انگیزه هایی رو به افول... اما انگار امسال شانس دختران فوتبالیست ایران به همین جام شماره ۱۳ گره خورده و داستان لیگ برترشان پایان باز و شادی داشته است؛ «با خروج تیم ملی از رنکینگ فیفا، برای انگیزه دخترها در لیگ و کلاً فوتبال کشورمان نگران بودیم. اما خبر حضور ما در رقابت های قهرمانی باشگاه های آسیا که امسال برای اولین بار هم برگزار می شود برای من حکم معجزه را داشت. با این اوصاف تیم ها از سال آینده برای قهرمانی، بیشتر می جنگند و این امیدوارکننده است. طبق اطلاعات اولیه ای که داده اند، تیم ما به عنوان نماینده فوتبال باشگاهی کشورمان، هم گروه با اردن، هند و ازبکستان در رقابت های غرب آسیاست. البته تا آبان ماه فرصت کوتاه است و نیاز به جلسات بیشتری با مسوولان فدراسیون داریم. اطلاعات دقیق تری هم از زمان بندی و نحوه برگزاری مسابقات لازم است. برای هماهنگی و تکمیل برنامه ریزی ها می بایست تعامل بیشتری با فدراسیون صورت بگیرد که ان شاء... تیم منسجم و قوی تری را روانه رقابت ها کنیم.»

یک قول و قرارزانه

تقریباً حدود ده روز پیش از پایان رقابت های لیگ کوثر، تصاویری از چهره های گریان دختران سیرجان منتشر شد که در تقابل با حریف سنتی خود، نتیجه را واگذار کرده بودند. قهرمانی قاطعی که به اما و اگر رسید. آن عکس ها و اشک ها، این پرسش را

جزئیات پرونده استقلال و پادوانی

لئاندرو پادوانی، مدافع برزیلی پیشین تیم فوتبال استقلال برای گرفتن غرامت مصدومیتش از این باشگاه به دادگاه ورزشی CAS شکایت کرده است. در همین رابطه، این دادگاه از باشگاه استقلال خواسته توضیحات و مدارک خود را ارسال کند. باشگاه استقلال نیز حدود دو هفته پیش مدارک درخواستی را به دادگاه CAS ارائه کرد و توضیحاتی در این باره داد. پادوانی خواستار ۹ میلیون دلار غرامت شده است!

گپ کوتاه با خانم گل جدید لیگ برتر

آرزوهای بزرگ فوتبال زنان ایران

افسانه چترنور، مهاجم ۲۲ساله شهرداری سیرجان، با ۲۲ گل زده یکی از بهترین بازیکنان این فصل لیگ برتر فوتبال زنان بود و برای اولین بار عنوان خانم گل رقابت ها را به خود اختصاص داد. او پیش از بازی ها مصدومیت راهی تهران شد، به سختی خودش را به تیم رساند و از بازی دوم گل زنی را آغاز کرد. چترنور ۱۲۰۰ کیلومتر از زادگاهش زنجان، دور شده است تا با حمایت پدرش، یکی از دخترانی باشد که تلاش می کنند به مردسالاری در فوتبال پایان دهند.

فکر می کردی امسال عنوان خانم گل لیگ، از زهرافقیری به تو برسد؟

نه. اتفاقات عجیبی برابم پیش آمد. پیش از مسابقات، سه رباط پاره کرده بودم و درمانم طولانی شد و از دیدار دوم به تیم رسیدم. من ۶سال است برای سیرجان توپ می زنم. هفدم همیشه تلاش تیمی بوده است و خوشحالم که خانم گلی من مصادف با قهرمانی تیمم شد.

از قهرمانی در لیگ برتر به اولین حضور در مسابقات قهرمانی باشگاه های آسیا رسیدید.

خیلی امیدوارکننده است. باید خودمان را آماده مسابقات کنیم و با همه توان مان در اولین دوره ظاهر شویم. اما با تیم هایی هم گروه هستیم که سطح فوتبال شان از ما بهتر است. من تجربه بازی با ازبک ها و مقابل هندوستان را در تیم ملی داشته ام. البته نقطه قوت ما هم یک دست، جوان و تاکتیکی پذیر بودن تیم شهرداری سیرجان است.

به عنوان خانم گل، آرزویت در فوتبال زنان ایران چیست؟

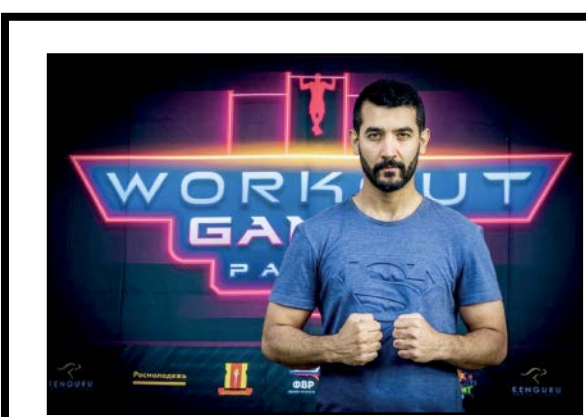
ما با قرارداد هایی بسیار متفاوت از مردان، در زمین هایی که بیشتر باعث مصدومیت می شوند توپ می زنیم. به تبعیض های جنسیتی عادت کرده ایم. در سال جدید، از رئیس جدید فدراسیون نمی توان انتظار خلق شگفتی داشت اما می شود به بانوان هم اجازه پخش تلویزیونی و دیده شدن زحمات مربیان و بازیکنان را داد تا اسپانسرها هم رغبت بیشتری به حمایت داشته باشند. رسانه ای شدن یکی از بزرگ ترین آرزوهای ماست.

تو بازیکن تیم ملی هم بوده ای. همراهی چه کسانی برایت مسیر فوتبال را هموار کرده؟

در آغاز راه، مادرم مخالف فوتبال بود و آن را ورزش مردانه ای می دانست اما پدرم به من اعتماد کرد و دلگرمی های او باعث شد دشواری تحصیل و ورزش دور از خانواده را تحمل کنم. همین حمایت ها به پیشرفت و ملی پوش شدنم کمک کرد. به همین دلیل هم همیشه می گویم الگوی من در زندگی پدرم است.

الگوی ورزشی هم داری؟

رونالدو. در ضمن یک استقلالی دوآتشه هم هستم.

از آنها بود. خدا را شکر مردم از این اتفاق استقبال کردند و بچه های کلیستنیکس درخشیدند. حضور کلیستنیکس در این برنامه ها باعث شد در دوره های بعدی نیز راه برای این رشته باز شود.

شما به صورت حرفه ای فوتبال بازی می کردید و بعد به کلیستنیکس رو آوردید. چرا این رشته را انتخاب کردید؟

من در پایه نوجوانان پاس تهران، استقلال شمال، راه آهن، لیگ آسیاویژن ... بازی و تمرین می کردم. زمانی که من کلیستنیکس را شروع کردم، پایان فوتبالم نبود ولی مصدوم بودم و ممکن بود دیگر در روزهای اوج قرار نگیرم. من با کلیستنیکس به صورت اتفاقی آشنا شدم و برایم چالش برانگیز بود. به قدرت بدنی من بسیار کمک کرد و علاقه ام به این رشته چندین برابر شد. این رشته به فوتبال من هم کمک کرد و عملکردش را در زندگی روزمره دیدم.

متأسفانه در کشور ما به ورزش چه برنامه ای دارید؟ نمی شود. این مساله شما را دلسرد نکرد؟

در این زمینه دلم خیلی پراست. متأسفانه گاهی نه تنها از ما حمایت نمی شود بلکه شاید بارها جلوی ما هم گرفته شده است. یقیناً گاهی باعث دلسردی می شود ولی باور من این است که باید جنگید و به هر نحوی که شده از ورزش برای بهبود وضعیت کشور دفاع کنم.

شما برای بیشتر شناخته شدن این رشته چه برنامه ای دارید؟

مسابقات و وبینارها کم اما فعلاً به صورت مجازی فعال است و در ۱۵ استان کشور کمیته متناظر فعال داریم. به امید خدا و با این رفتن ویروس منحوس، به صورت حضوری دوباره در مجامع و مسابقات بین المللی حضور پیدا می کنیم. دوره مربیگری و آموزشی این رشته را برگزار می کنیم و چالش هایی را به مناسبت ایام نوروز خواهیم داشت. برنامه های فراوانی هم در فضای مجازی داریم که به زودی اجرا خواهد شد. امیدوارم ارگان های دولتی هم به ما کمک کنند تا بتوان پارک ها را تجهیز کرد.

رزاقتی:

این ورزش هیچ

محدودیت سنی

ندارد، نیاز به

تجهیزات گران و

امکانات خاصی

هم ندارد ولی هنوز

خیلی ها به من

می گویند که ما

نمی دانستیم این

رشته در ایران هم

هست